

Eva Braun

56 Km

Vise se ne secam
ako se desi, ja zatvorim oci
i samo sacekam
i zmurim jako
znam, tako ce proci
Ta stara navika
da vracam vreme
i ispravljam greske
uvek me saceka
kad moje noci postanu teske
I nesanica sustize me
hodam po vodi
ne okresem se
i dizem mostove
davno srusene
Ne brojim godine
i vec odavno ne znam gde si
pogled sa tvrđave i
sve sto je moglo da se desi
Ponekad ustanem
i pozelim da te
sretnem jos jednom
brzo odustajem
ubedim sebe da je svejedno
Ali ja dobro poznajem put
nekada davno bio sam tu
preko reke i pruge, jos malo
i stizem do dna
Ref.
Hajde, dozvoli mi da
jer nocas moram da znam

dok spavas saljem ti znak
i sve svoje demone u san
Ma samo jos jedan krug
i evo, obecavam da
veceras poslednji put
vozim tvojih 56 kilometara
Vise ne osecam i sve
teze prepoznajem ljude
vec dugo ne smislam
sta je sa nama sve
moglo da bude
Ja zaboravljam
i ne pamtim to vece
kada te ostavljam
i pustam kap da istece
Ref.